

ת"פ 58167/11 - מדינת ישראל נגד אמיר וייס

בית משפט השלום בנתניה

18 פברואר 2014

ת"פ 58167-11-10 מדינת ישראל נ' וויס

58180-11-10

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
מדינת ישראל המאשימה
נגד אמיר וייס הנאשם

וכחחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה שלומי חנניה

הנאשם בעצמו וב"כ עוזר שי רודה

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני כתבי אישום, האחד עניינו עבירות של תיווך בסם מסוכן לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, אליו צירף הנאשם תיק שענינו החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. מעובדות כתוב האישום נשוא הליך זה, עולה כי ביום 21.11.10 נפגש הנאשם עם אדם שביקש לרכוש באמצעותו סמ מסוג הידרו במשקל 25 גרם, ולצורך כך נתן לנאשם סך של 1000 ל"נ (להלן: "הكونה").

יוםים לאחר מכן (23.11.10), נסעו הנאשם והكونה לתחנת דלק באזרע כפר יונה, שםפגשו באדם שזהותו אינה ידועה למשטרה, והוא הכנס לרכבם שקיית ובה סמ מסוג קנאביס במשקל 300 גרם (להלן: "עבירת התיווך"). בגין מעשים אלה נעצרו הנאשם והكونה, ובעתה שהו יחד בתא המעצר, אמר הנאשם לקונה "תגיד שבאנו **לקנות סמים יחד**", ופועל כדי לשבש את החקירה (להלן: "עבירת השיבוש").

מהעובדות המתוארכות בתיק המצורף, עולה כי ביום 7.8.10 נהג הנאשם ברכב שכבבגדי התחנתוניים שתוי טבליות סם מסוג ל.ס.ד (להלן: "עבירת השימוש העצמי").

3. לבקשת הנאשם ובטרם הטיעונים לעונש, הוא הופנה לשירות המבחן, והسنגור ביקש לבדוק בין היתר את שאלת עמוד 1

ההרשה.

מהתסיקר שהתקבל עליה שהנאשם בן 23, רוק המתגורר עם משפחתו בגבעת שמואל, עובד כמדריך בהוסטל ואין לו הרשות קודמת.

התסיקר מתאר את קורות חייו של הנאשם, מצבו המשפטי והנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות, וביניהם קשרים חברתיים ומערכות יחסים מורכבות עם הוריו. עוד עולה מהתסיקר, כי הנאשם החל להשתמש בסמים בגין צער, ועוד בהיותו נער נתפס כשבישותו סמים לשימוש עצמו, והוא עומד בפקוח שירות המבחן.

קצינת המבחן תיארה את דפוסי התנהגותו של הנאשם כנורמליים, לצד ההכרה שלו בחומרת מעשיו וบทוצאות השליליות שבשימוש בסמים. קצינת המבחן הדגישה את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, את התמסרותו להילך הטיפול בו החל לפני כשנה וחצי, ואת המאמצים שהוא מנקיע בעבודתו בהוסטל עם אנשים בעלי צרכים מיוחדים, והערכתה שהוא זוכה לה שם על ביצוע תפקido.

קצינת המבחן צינה את חששו של הנאשם מפני הרשותו בדיון שעלולה לפגוע בעבודתו הנוכחית, בעתידו המקצועית ובאפשרות להשתלב לימודיים אקדמיים, ובנסיבות אלה המליצה להימנע מהרשה ולהסתפק בצו פיקוח ושל"ץ בהיקף נרחב.

4. ב"כ המאשימה טענה, שלמרות שקיים פער בין סוג הסם והכמות שבייקש הקונה לקנות באמצעותה הנאשם לבין מה שופק לו בפועל, ועל אף התמונה החיובית שעולה מהתסיקר, אין הצדקה לבטל את הרשות הנאשם, וזאת לנוכח טיבן וחומרתן של העבירות ונסיבות ביצוען.

מנגד טוען ב"כ הנאשם, כי זהה מקרה ייחודי בנסיבותיו המצדיק לבטל את הרשות, ובין היתר לאור גילו של הנאשם (בן 20 במועד העבירות) והעדר עבר פלילי. עוד הוסיף ב"כ הנאשם, כי הוורתה הרשותה על כנה תפגע בהילך שיקומיו בו החל הנאשם, בעתידו התעסוקתי ובעודתו כמדריך לנער בסיכון, כמו גם בשאיפותו להמשיך לימודי תואר בחינוך מיוחד.

ב"כ הנאשם פונה למסמכים שונים המעידים על השינוי החיובי שעבר הנאשם, ובינם חוות הדעת של שירות הרווחה על הילך הטיפול שעבר הנאשם, מכתב הערכה של עובדת סוציאלית במקום עבודתו בהוסטל, וכן שלוש תעוזות סיום קורסים בהם השתתף הנאשם במהלך השנה האחרונות (נ/1).

5. תחילה יש לבחון האם זהה מקרה בו ניתן לבטל בית המשפט את הרשותה.

נקודות המוצאת בענישה היא שמי שמבצע עבירה יש להרשיעו בדיון, שכן הרשותה משקפת מסר לציבור ותורמת לתחשות עשיית הצדק ושוויון בין נאים.

בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני ואח', דין בית המשפט בשאלת זו וקבע:

"משמעות ביה-המשפט לשיקול אימתי יכול את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יכול את החrieg בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעיד את האינטראס הציבורי אל מול נסיבותו האינדווידואליות של הנאשם. בראשיה כוללת, נסקל מן הצד האחד הצורך במיצועו של ההליך הפלילי בדרך של הרשות העברין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם הרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחוורת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצוע גוררים.

כנגד השיקול הציבורי נסקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם טיב העבירה בעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה. באשר לנאים בгиירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך-כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ונסיבות-דופן ביוטר צדקה סטיה מחייב הדין בדרך הרשות העברין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדיין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (ההדגשה שלי - ג.צ.).

עוד נקבע בפסקה, כי כשמדבר בעבירות סמים יש להעדיף שיקולי הרתעה ואת טובת כלל הציבור על פני נסיבותו האישיות של הנאשם:

"כלל ראוי ליתן לאדם צער, המבקש לשנות את אורח חייו, את הזדמנויות ל贊וח את העיסוק בסמים ולשקם את חייו.

ברם, כנגד השיקול האישי עומד במקורה דין השיקול ההתעתטי שלצידו הגורם החינוכי. נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת chorma ומצפה שהענשים שיגרו על ידי בית המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכלל להדברת הנגע.

עונש הולם למחזיק סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במרחב ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהՐתיע עברים נים בכוח משלוח ידם בפעולות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים; ולענין דעתך - השיקולים האישיים של שיקום העברין חייבים לסתור מפני השיקולים של טובת הכלל" (ההדגש הוסף - ג.צ., רע"פ 3988 צ'רמך נ' מדינת ישראל; ע"פ 966/94 אליו אמלג נ' מדינת ישראל תק-על (4), 176(95).

אם כן, שני פרמטרים עיקריים עומדים לבחן מנת החלטה בבקשתו שלא להרשיء את הנאשם בעבירות בהן הודה:

האחד, סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה, והאם ניתן בנסיבות אלה לזכור מתן החלטה בבקשתו שלא להרשיء את הנאשם בעבירות באינטראס הציבורי שבהרשותה; השני, נסיבותו האישיות של הנאשם, הפגיעה הצפואה לו והאם הנזק שעלול להיגרם עקב הרשותה מהוות פגעה בalthי מידתית בנסיבות העניין (רע"פ 6904/09 בלוך נ' מדינת ישראל; ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון; רע"פ 5579/10 קרייה נ' מדינת ישראל (פורסמו במאגרים)).

במקרה זה, ביצע הנאשם עבירות הקשורות בסמים בזו אחר זו, כשבכל פעם דובר על שם אחר, כאשר נסיבות עבירת התיעור מלמדות שהנائب היה כתובת "להזמנת" סמים בנסיבות לא מבוטלות, ובתווך זמן קצר.

אין זו הסתברותו הראשונה של הנאשם בעבירות הסמים, וככולה מתקיר שירות המבחן, הוא כבר עמד לדין בעבר בגין אחזקת סמים לצריכה עצמית, כש��טspo של אותו הילך הוא העומד בצו פיקוח של שירות המבחן. אלא למורות שניתנה לו אותה הזדמנות לחזור לדרך הישר, הוא לא השכיל לנצל אותה וחזר לבצע עבירות סמים.

חומרה נוספת מציה במעשהו של הנאשם, כאשר בעת שנעצר בגין עבירת התיעור הוא ניסה לשבש את מהלכי החקירה בכך שפנה לאותו קונה וביקש ממנו למסור בחקירתו גרסה עובדתית שלא תامة את הממציאות.

נסיבות אלה של החזקת סם, תועך בסם ושיבוש מהלכי משפט מבטאות חומרה של ממש במעשהו של הנאשם, באופן שטעה את הCPF לטובת האינטראס הציבורי שבהרשעתו.

בנוסף, וכך שנקבע אינספור פעמים בפסקה, עבירות הסמים הן רעה שיש להלחם בה בכל האמצעים, וכשמדובר בגיןם שמעורבותו בעבירות אינה זניחה וכמות הסם בה היה מעורב היא גדולה, הרי שיתר השיקולים ובהם העדר עבר פלילי והאמור בתפקיד השירות המבחן ובנסיבותיו שהוצעו מטעם הנאשם, נסוגים מפני האינטראס הציבורי, ולטעמי אין בהם כדי להחיל על הנאשם את החירג להרשעה.

7. אוסיף, כי גם בהתייחס לנזק הצפוי לנائب כתוצאה מהרשעתו - לא מצאת כי הרשעה תגרום נזק חמור ולא מידתי, או נזק שעלול לפגוע בהילך השיקום בו החל הנאשם.

דברי הנאשם והחשש שהביע לעתידו התעסוקתי והמקצועי אינם מספיקים לצורך כך, ולא ניתן לקבוע באופן ברור כי אם יורשע מופסק בעבודתו או שהוא לא יוכל לモסד אקדמי, ומדובר באפשרות תיאורטית בלבד שאינה מסיפה לצורך אי הרשעה (ראה רע"פ 9118/12 פרג'ון נ' מ"י).

מכאן, ובאיוזן הרואו שעל בית המשפט לערכו, גובר לטעמי השיקול של האינטראס הציבורי על פני שיקולים הקשורים בגיןם, ואני מותירה את הרשעה על כנה.

אוסיף, כי עיינתי גם בפסק הדין שהציג ב"כ הנאשם, ובهم מקרים שונים בהם העדיףו בבית המשפט שלא למצות את הדין ולא להרשע נאים, אלא שככל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבות המעשה והעשה, ולטעמי נסיבות ביצוע עבירות הסמים להן נלוות גם עבירת השיבוש הינה חמורות, והgam שישנן נסיבות מקלות לא מעות לזכותו של הנאשם, כפי שיבורו בהמשך, אין בהן כדי להביא לתוצאה של אי הרשעה.

קביעה מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מהעבירות

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

8. **עבירות התינוי בסמך מסוכן** (ובאופן דומה גם עבירת השימוש בסמך לצריכה עצמית) היא עבירה שפיגועתה קשה, הן באלו המשמשים בסמים והן בנזקים העקיפים הנגרמים כתוצאה מהם, ולכך נלוית גם העבריות הקשורות בעיסוק בסמים.

על בית המשפט להגן על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי מפני פגיעתם הקשה של הסמים, ולאחר מכן על כל מי שעוסק בהם.

בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי נגע הסמים פשה בארץנו כמגיפה, ומשכך מצוים בתיק המשפט לתרום את חלקם במלחמה נגד נגע זה על ידי הטלת עונשים חמורים ומרטיעים, אשר יכולים להביא לבילמת התפשטותם בחברה.

(ע"פ 575/88 עטף בן- אחמד עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(4) 242; ע"פ 3117/3 ארביב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.9.2012); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאן, פ"ד נח(2) 734; ע"פ 376/89 לובטן נ' מדינת ישראל פד"י מה (4) 309).

9. מבחינות העובדות שבכתבבי האישום עולה כי הנאשם היה חלק משרשרת הפצת הסם, הוא הסכים לתווך בסמג הידרו, סיפק בפועל סם אחר בכמות גדולה מאוד, אף קיבל תשלום שאינו מבוטל, והדבר מלמד על קשריו ועל עיסוקו בתחום זה. על כן יש להוסיף את **עבירת השיבוש** שביצע הנאשם, כשבזמן מעצרו ניסה לגרום לקונה - שהינו העד העיקרי לאירוע - למסור גרסה אחרת, אשר תמנע את הפלתו בעבירת התינוי, ואין חולק כי מעשה זה מוסף לדבר של חומרה, ופגע בערכיהם של טוהר ההליך המשפטי, בחקירה האמת ובמלאכתן של רשותי אכיפת החוק.

בקשר זה נתתי דעתני לטענותיו של ב"כ הנאשם, כי העבירה לא בוצעה עבור מגל רחב של אנשים, וכי הסם סופק לחברו של הנאשם כمعنى "טובה" ולא מתוך בצע כסף, וכן שה הנאשם לא הכיר את הסוחר שסיפק לו את הסמים, שאף לא הועמד לדין בגין מעשי.

ואולם, טענות אלה אינן מפחיתות מחומרת עבירת התינוי ומעוצמת הנזק החברתי אשר נגרם עקב ביצועה (כמבואר לעיל), מה גם שה הנאשם קיבל מהקונה תשלום עבור מעשיו.

בחינת ההחלטה מעלה כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הסמים נעה בין עונשי מאסר של חודשים בודדים במקרים של תיווך בכמותות קטנות וכלה - 24 חודשים כאשר מדובר בתינוי בכמותות גדולות ובמספר עסקאות, ולאחר שבחןתי את מכלול הנسبות ביצוע עבירת התינוי, וכן השלב הקritis בו בוצעה עבירת השיבוש והעד אליו מתיחסת העבירה, והקשר בין שתי העבירות, דומני כי מתחם העונש ההולם נעה בין מספר חודשים בודדים ועד 15 חודשים מאסר בפועל.

(רע"פ 2614/22 ניסים ליזמי נ' מדינת ישראל (3.4.12); עפ"ג (ב"ש) 11-02-263 ידל בראנס נ' מדינת ישראל (23.3.11); ת"פ 12-01-2021 מדינת ישראל נ' מרק רביב (30.1.13); ת"פ 11-03-10970 מדינת ישראל נ' חיים אביטבול (20.12.11); ת"פ 11-01-6785 מדינת ישראל נ' כמוס אלמוג סברו (16.2.11); ת"פ

14107-04-10 מדינת ישראל נ' איגור מניחMOV (12.10.10); ת"פ 09-11-19126 מדינת ישראל נ' אליהו זוארץ (6.7.10)).

ואילו בכל הקשור בעבירה של **שימוש לצריכה עצמית** כאשר מדובר בסוג ל.ס.ד ובכמויות של שתי טבליות, הרי שמתחם העונש ההולם לטעמי נع בין מסר מותנה - לבין 6 חודשים אסר בפועל (ת"פ (י-ט) 13819-05-12 מדינת ישראל נגד מאיר בר טוב (21.11.12); ת"פ 05-10-1987 41987 מדינת ישראל נגד ידין (4.6.13) ת"פ 42974-11-12 מדינת ישראל נ' זמיר (12.11.13)).

10. מעשו של הנאשם ראוים לעונש הולם, אך לצד זאת אין להטעם גם מהשיקולים העומדים לזכותו.

הנתן הודה בעבירות המיחסות לו, ואף צירף תיק נוסף כאשר כתוב האישום בתיק העיקרי תוקן לקולא באופן ממשמעותי ונמחקו ממנו עבודות רבות. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, והבע Chrata כנה על מה שאירע, כשהודיו חסכה זמן שיפוטי יקר וחסכה את זמנה של עדים.

מאז בוצעו העבירות החלפו שלוש וחצי שנים, והנתן לא הסתבר עם החוק פעמי נוספת, וההלייר הטיפולי בו השתתף הניתן תוכאות חיוביות, הנתן מתמיד בדרך זו, מוסר בדיקות תכופות מהן עולה כי הפסיק לחולוטין את השימוש בסם.

הנתן השתלב במעגל העבודה, הוא תורם עצמו לקהילה נוער בסיכון, ומודרך מאוד ע"י הנורמים הממנונים, כפי שעולה מהמסמכים שהוצעו (נ/1).

הנתן היה נתן בمعצר, כמו גם במעצר בית בתנאים מגבלים, וזאת במשך תקופה לא קצרה, ואין ספק כי הדבר הותיר עליו את חותמו.

הנתן הביע Chrata על המעשים, והתיחס לשינוי החובי שעבר מАЗ ביצע את העבירות, תיאר את עובדותו הנוכחות, את הסיפוק שהוא שואב ממנה ואת רצונו להמשיך ולעסוק בחינוך מיוחד, ויש לקוות כי זו תהיה דרכו בעתיד.

11. כשאני שוקלת את כלל הנסיבות שציינתי לעיל, כשמצד אחד את הענישה הנדרשת בגין העבירות שאין להקל ראש בחומרתן, ומנגד כל הנימוקים הנזקפים לזכותו של הנאשם, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים אסר אשר ירצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה מאת הממונה.

ב. 8 חודשים אסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנתן לא יעבור כל עבירה מסווג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשים אסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנתן לא יעבור כל עבירה מסווג

עoon על פקודת הסמים המסוכנים.

- ד. אני פוסלת את הנאשם מלקל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים.
- ה. קנס בסך 2500 ₪ אשר ישולם מtower הכספי שהופקדו בתיק מ"ת 10-11-5818.
- ו. ניתן בזה צו להשמיד את המוצגים לאחר חלוף תקופת הערעור.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

החלטה

במהרש לגור הדין לעיל, אני מורה כי הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית אבות "משען" גבעתיים, רחוב מצולות ים 9 גבעתיים.

על הנאשם לעבוד 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות בכל יום.

תשומת לב הנאשם כי עליו לעדכן את הממונה בכל שינוי בכתובתו, אם יהיה זהה, ועליו לדעת כי יתרכו ביקורי פתוח וכל הפרה מצדו עלולה להביא להפסקה מינימלית ולריצוי עונש מאסר בפועל.

תחילת עבודות השירות ביום 1.4.14 יש להתייצב בתחילת העבודות במפקדת מיחוז מרכז יחידת עבודות שירות ברמלה, בשעה 08:00 בבוקר.

דרךן שהופקד על ידי הנאשם יוחזר לידיו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

עמוד 7

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לבקשת הסגנו ניתן בהזע עיקוב ביצוע של גזר הדין עד ליום 20.3.14.

עיקוב הביצוע ייעכב גם את השבת הדרcum לידי הנאשם.

כל שלא יוגש ערעור ולא יועקב הביצוע, יש להפקיד את רישון הנהיגה בנסיבות בהם"ש בהתאם למקובל ולקבל את הדרcum לידי הנאשם.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

הוקלט על ידיipa אטלן